7 Stycznia (Okres Bożego Narodzenia)

Tekst Ewangelii (*Mt* 4,12-17.23-25): Gdy [Jezus] posłyszał, że Jan został uwięziony, usunął się do Galilei. Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu Zabulona i Neftalego. Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: Ziemia Zabulona i ziemia Neftalego. Droga morska, Zajordanie, Galilea pogan! Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienistej krainy śmierci światło wzeszło.

Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: «Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie». I obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszystkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu. A wieść o Nim rozeszła się po całej Syrii. Przynoszono więc do Niego wszystkich cierpiących, których dręczyły rozmaite choroby i dolegliwości, opętanych, epileptyków i paralityków, a On ich uzdrawiał. I szły za Nim liczne tłumy z Galilei i z Dekapolu, z Jerozolimy, z Judei i z Zajordania.

«Bliskie jest królestwo niebieskie»

Rev. D. Jordi CASTELLET i Sala
(Vic, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, że tak to powiem, zaczynamy od początku. «Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie» (Mt 4,16), mówi nam prorok Izajasz, cytowany w dzisiejszej Ewangelii, który to odsyła nas do Wigilii Bożego Narodzenia. Zaczynamy od początku, otrzymujemy nową szansę. Czas jest nowy, nadarza się okazja, pozwólmy – w pokorze – by Ojciec zadziałał w naszym życiu.

Dziś zaczyna się czas, w którym Bóg, kolejny raz daje nam swój czas byśmy go uświęcili, byśmy się na nowo zbliżyli do Niego, i byśmy uczynili nasze życie bezpośrednią służbą na rzecz drugiego człowieka. Kończy się Boże Narodzenie, dokładnie w przyszłą niedzielę w święto Chrztu Pańskiego. Z Bożą pomocą będzie to wyskok w nowy rok, w Okres Zwykły – jak go nazywamy liturgicznie – by przeżywać in extenso tajemnicę Narodzenia. Wcielone Słowo nawiedziło nas w tych dniach i zasiało w naszych sercach, na sposób nieomylny, swoją zbawczą Łaskę, która nas kieruje, na nowo, ku Królestwu Niebieskiemu – Królestwu Bożemu, które Chrystus przyszedł ogłosić pośród nas, poprzez swą działalność y zaangażowanie w centrum naszego człowieczeństwa.

Dlatego mówi nam Leon Wielki, że «opatrzność i miłosierdzie Boże, które zawczasu przewidziało ratunek – w czasach ostatnich – ludzkości zmierzającej ku zagładzie, postanowiło dokonać zbawienia całego rodzaju ludzkiego przez Chrystusa».

Teraz jest czas uprzywilejowany. Nie myślmy, że Bóg działał bardziej kiedyś niż teraz, że łatwiej było wierzyć będąc przy Jezusie – w znaczeniu fizycznym – niż teraz, gdy go nie możemy zobaczyć jako takiego. Sakramenty Kościoła i modlitwa wspólnotowa udzielają nam przebaczenia i pokoju i okazję do uczestniczenia, na nowo, w dziele Boga na świecie, poprzez naszą pracę, naukę, rodzinę, przyjaciół, rozrywkę i wspólnotę z braćmi. Oby Pan, źródło wszystkich darów i wszelakiego dobra, sprawi by to nam się udało!

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «W poprzedniej uroczystości [Bożym Narodzeniu] Pan ukazał się nam jako drobne dziecko, świadek naszej własnej niedoskonałości» (św. Proklos z Konstantynopola)

- «Chodzenie w ciemności oznacza bycie zadowolonym z siebie, bycie przekonanym, że nie potrzebuje się zbawienia. To jest ciemność!» (Franciszek)

- «Nauka o grzechu pierworodnym —związana z nauką o Odkupieniu przez Chrystusa— daje jasne spojrzenie na sytuację człowieka i jego działanie w świecie(...). Nieuwzględnianie tego, że człowiek ma naturę zranioną, skłonną do zła, jest powodem wielkich błędów w dziedzinie wychowania, polityki, działalności społecznej i obyczajów» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 407)